

РЕШЕНИЕ

№ 459

гр. София, 28.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 20.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **5660** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на С. С. В. срещу Решение № 26 по Протокол № 6, т. 26 от 23.01.2020 г. на Столичния общински съвет, с което е одобрен проект за под-робен устройствен план - изменение на плана за регулация на кв. 15, м. „в.з. К.-търа - 3-та част - разширение“, в който попада УПИ XVI-1162-„за обществено обс-лужване“, район „В.“ и част от кв.111, м. „М. ливади-изток“, район „Т.“ за регулационно регламентиране на местата за разполагане на съоръже-ние за преминаване на пешеходци над СОП и свързаното с това изменение на плана за улична регулация от о.т.2а до о.т.3 (южно локално платно на СОП) и от о.т. 391 до о.т.496 (северно локално платно на СОП).

Твърди материална незаконосъобразност, съществени нарушения на административно производствените правила, несъответствие с целта на закона и необоснованост. Процесното изменение било в противоречие с материално-правните предпоставки на чл.108, ал.5 от ЗУТ, не били посочени конкретни фактически основания, обуславящи прилагането на посоченото правно основание чл.134, ал.1 т.1 от ЗУТ, а именно настъпили съществени промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът. Излага доводи и за противоречие с чл.15, ал.1 изр.второ от ЗУТ, като в случай, че оспореното решение влезе в сила ще доведе до трето по ред отчуждаване за имота.Моли оспореното решение да бъде отменено като незаконосъобразно. Претендира разноски.

Ответникът – Столичен общински съвет чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение и разноски по допуснатите въпроси към СТЕ.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства ,доводите и възраженията на страните и ги обсъди в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало със Заповед № РА 50-345/ 25.04.2018г на Главния архитект на Столична община на основание [чл. 135, ал. 5 ЗУТ](#) /в относимата редакция/ във връзка със Заповед № С. 17-РД09-622 от 19.06.2017г на кмета на СО, с която е наредено да се изработи служебно проект за ПУП-ИПРЗ в обхват: УПИ XXI „за коо“, УПИ XVII “за озеленяване и инфраструктура“ и УПИ XVI-1162 за обществено обслужване от кв.15 м. в.з.Киноцентъра -3 част- разширение, район В. и УПИ IV за озеленяване и УПИ за корекция на река , инженерна инфраструктура и озеленяване, кв.111, м „М. ливади-изток“, район Т..

На 23.01.2020 г. СОС приема процесното решение № 26 в оспорената му от жалбоподателя посочена по- горе част.

По делото е изслушана и приета СТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена и която ще коментира по-долу при излагане на правните изводи.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Съгласно задължителните указания на ВАС, дадени с определение по адм.д. № 8542/ 2020г жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване.

Предвид представените по делото договор за доброволна делба вписан в Службата по вписвания /л.26/ и нот. акт № 58 том I, рег. № 1374, дело 50/ 2016 г/л.27 от делото/, жалбоподателят С. В. е заинтересовано лице по см. на чл.131 ал.2 т.1 от ЗУТ, тъй като собствения му ПИ с идентификатор 68134.1944.2893 от който е образуван УПИ XVI -1162 „за обществено обслужване“, кв.15 са предмет на предвижданията на самия оспорен план. Изменението на регулационния план пряко засяга собствения му ПИ с идентификатор 68134.1944.2893 и УПИ XVI -1162 за обществено обслужване,кв.15, тъй като същите се редуцират поради навлизане на южната стъпка на пасарелката .

С оглед горното, жалбоподателят предвид легитимиращите го документи за собственост безспорно попада в кръга на заинтересованите лица по смисъла на чл. 131, ал. 1 и ал.2 от ЗУТ, жалбата е подадена в законоустановения срок, поради което е допустима. Следва да се разгледа по основателност.

По основателността на жалбата::

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, съдът извършва служебна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, визираны в чл.146 от АПК - дали е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и с целта на закона. Липсата на която и да е от предпоставките за законосъобразност на административния акт води до незаконосъобразност на акта и е основание за отмяната му.

Оспореното Решение издадено от компетентен орган –Столичен общински съвет -СОС в рамките на предоставените му съгласно чл.21 ал.1 т.11 от

ЗМСМА правомощия. Доколкото се касае за изменение на ПУП-ПР, както и че предметът му е свързан с последващо отчуждаване на имоти, частна собственост за задоволяване на общински нужди, приложение намира императивната разпоредба на чл. 21, ал.7 от ЗОС, възлагаща именно на общинския съвет да одобрява ПУП. По арг. от чл. 136 от ЗУТ, която изрично препраща към раздел III глава седма на ЗУТ, в която се намира и чл. 129, ал.1 от ЗУТ от ЗУТ, СОС именно е компетентен да издаде оспореното решение.

При проверка законосъобразността на акта, съдът откри допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в липсата на задание по смисъла на чл. 125, ал.1 и ал.2 ЗУТ. По делото не е представено задание по смисъла на чл. 125 от ЗУТ, а от заключението на вещото лице се установява и че в документацията към обекта липсва задание по чл. 125 от ЗУТ. Съгласно чл. 125, ал.1 от ЗУТ проектите за устройствените планове се изработват въз основа на задание, съставено, съгласно ал. 2 от възложителя, обосноваващо необходимостта от изработването на плана и съдържащо изисквания относно териториалния му обхват, срокове и етапи на изработване. Такова задание не се намира по делото, административната преписка е представена в цялост, поради което и съдът счита, че същото не съществува, не е било изготвено. Заданието представлява задължителен етап от процедурата за изработване на проекта за ПУП, поради което липсата му не може да бъде санирана с различни видове обсъждания на ЕСУТ, нито с предложение за приемането на окончателния проект. Поради това, процесната устройствена разработка е одобрена в нарушение на посоченото административнопроизводствено правило и то е съществено. / Р № 1810 от 7.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 13323/2012 г., II о., Р № 4430 от 27.03.2012 г. на ВАС по адм. д. № 314/2012 г., II о./ Непредставянето от ответника на техническо задание по смисъла на чл. 125, ал. 1 от ЗУТ, придружено при необходимост с опорен план; обуславя извод за допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените в производството по издаване на оспореното решение, водещи до незаконосъобразността му на основание чл. 146, т. 3 от АПК. Същевременно по този начин се препятства установяване наличието на фактическите основания за издаване на атакувания акт, водещо до материална му незаконосъобразност на основание чл. 146, т. 4 от АПК. По делото не е представен и друг документ, който да съдържа изискуемите реквизити на чл. 125, ал.2 ЗУТ откъм съдържание.

В случая процедурата е започнала служебно на осн. чл.135 ал.5 от ЗУТ

Решението на СОС е издадено на основание чл. 134, ал. 1, т. 1 и т.2 във връзка с ал.2 от ЗУТ, а именно влезлия в сила ПУП се изменя когато т. 1. настъпят съществени промени в общественно-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът; и т. 2. възникнат нови държавни или общински нужди за обекти - собственост на държавата, на общините или на експлоатационните дружества, или отпадне необходимостта от изграждане на такива обекти; В случая процедурата за изработването на проект за изменение на ПУП е започнала служебно по арг. от чл.135 ал.5 от ЗУТ. С процесния план не се урегулира за първи път територията, в която попада имота на оспорващия, а се касае за изменение на влязъл в сила ПУП, а не за одобряване на ПУП за неурегулирана територия.

Предвид одобреното изменение на регулацията следва да се има предвид, че промяната на границите на веднъж урегулирани имоти е допустима само при условията на чл. 15 ЗУТ. Установи се от заключението на СТЕ, кредитирана от съда

като обективно и компетентно дадена, че с процесното изменение на регулационния план пряко се засяга собствения на жалбоподателя ПИ с идентификатор 68134.1944.2893 и УПИ XVI -1162 за обществено обслужване, кв.15, тъй като същите се редуцират поради навлизане на южната стъпка на пасарелката в собствения му имот, като променя регулационните граници по действащия ПУП, и намалява значително застроената и разгърнатата застроена площ в засегнатото УПИ. При това положение, приложима е разпоредбата на чл.15, ал.3 от ЗУТ, според която границите на урегулирани поземлени имоти могат да се променят с план за регулация само със съгласието на собствениците им, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи. Съгласие от заинтересования собственик (жалбоподателя) за изменение на ПУП във вида, проектиран в оспореното решение, не е изисквано и не е получавано. Неговото съгласие е необходимо и е предпоставка за материална законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт. Одобреното с оспореното решение изменение ПУП-ИПР засяга не само правата на собственост на СО /установи се, че от процесното изменение се засягат и УПИ-та, означени като публична общинска собственост л. 347 от делото -л.3 от заключението на вещото лице /, а и жалбоподателя, като собственик на имот, засегнати от решението. Не е необходимо съгласието да е дадено предварително – няма пречка то да е заявено и при обявена процедура по изменение на плана, но трябва да е налице преди издаването на акта за одобряването му, към който момент се преценява и неговата законосъобразност (чл. 142, ал. 1 от АПК). Оспорващият не е дал съгласие, изразено със заявление за направеното изменение на ПУП съгласно изискването на чл.15, ал.3 от ЗУТ. Изрично посочената разпоредба изисква кумулативното наличие на съгласието на собствениците, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи, за да е допустимо границите на урегулирани поземлени имоти да могат да се променят с план за регулация. Одобреното с оспореното решение изменение на ПУП е в нарушение на чл. 15, ал 3 от ЗУТ, тъй като с последващ ПУП са променени границите между урегулирани поземлени имоти без съгласието на жалбоподателя като собственик на засегнат имот от процесното решение. При действието на ЗУТ и концепцията за "доброволна" регулация /вж. чл. 15, ал. 3 от ЗУТ/ съгласието на засегнатите от изменението на ПУП е материална предпоставка за допускането му ,като липсата им обуславя незаконосъобразност на оспорения акт. При липсата на съгласие за исканото изменение на ПУП на част от собствениците, изменението на регулацията на посоченото основание е незаконосъобразно, въпреки съгласието на другия собственик /СО/. Съгласието на жалбоподателя е предпоставка за изменението на ПУП. / В този смисъл Р № 14696 ОТ 29.11.2018 Г. ПО АДМ. Д. № 4446/2018 Г., П ОТД. НА ВАС/ Изменението по чл. 134, ал. 1, т. 2 ЗУТ е възможно само по отношение на държавни или общински обекти, или такива на експлоатационни дружества, при възникване на нови нужди за държавата или общината, която хипотеза не е доказана предвид включването в разработката и на обекти - частна собственост. В този случай е необходимо съгласието и на останалите съсобственици на УПИ като заинтересовани лица от изменението. При отсъствие на материалноправното основание за допускане изменение на действащия ПУП-ПР, засягащ както общински, така и имоти - частна собственост в обхвата на разработката, без съгласието на всички собственици в нарушение на чл. 15, ал. 3 ЗУТ, оспореното решение се явява незаконосъобразно /Р №

146 от 7.01.2020 адм.д. № 3472/ 2019г на ВАС/

На следващо място, в оспореното решение и предхождащата го заповед изд. на осн чл.135 ал.5 от ЗУТ с която процедурата е започнала служебно са изложени мотиви, относими и към застрояването, но в разпоредителната част на процесния акт не е формирана воля за допускане на изменение на действащия план в тази му част. На практика допуснатото с оспореното решение изменение на ПР ще доведе до изменение на застрояването без това да е изрично предвидено в него. С оспореното разрешение в действителност се променят и предвижданията по действащия ПУП-ПЗ. Предвид обсъждането на застроителната съставка на плана, при липса на формирано волеизявление за допускане на неговото изменение, не може да се установи действителната воля на административния орган по отношение обхвата на разработката. С мотиви, относими и към застрояването, се разрешава единствено изработването на проект за изменение на плана на регулация. Несъответствието между обстоятелствената и разпоредителната част на решението съставлява нарушение във формата ѝ, което обуславя нейната отмяна на основание чл. 146, т. 2 АПК.

На следващо място, следва да се съобрази дали процесното изменение е в съответствие с общата разпоредба на чл.108, ал.5 от ЗУТ според която предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. В случая по делото е установено от кредитираното от съда заключение по СТЕ и от заявеното от вещото лице в с.з. на 20.01.2021г., че оспореният проект за изменение на РП не съдържа специализирана карта в М 1:500, изискуема съгласно т.2 и т.4 от чл.47 от Наредба № 8 / 2001г за ОСУП, необходима за изясняване релефа на проектираната територия в хоризонтално и вертикално отношение с оглед разполагане стъпките на пасарелката от двете страни на СОП. Приложена е ситуация в М 1: 500 /л.248 от делото/ посочваща само един хоризонтал от терена. Не са съобразени данни от действащи планове за вертикално планиране. По данни от АГКК полигонова точка 657, разположена в близост до стъпката на пасарелката посочва абсолютна кота 640.89. Сравнена с абсолютната кота в упоменатата ситуация възлизаща на 638 и котата от северозападната граница на съоръжението, възлизаща на около 637, се получава разлика в денивелацията близо 4 метра. Вещото лице в с.з. допълва, че се касае за разширение на тротоара в една стръмна територия. Отсъстват данни за проучване на повишена концентрация на пешеходно движение , евентуално във връзка с концентрацията и вариантни предложения. Отсъстват данни изискуеми и по т.9 на чл.47 от Наредбата № 8 / 2001г , а именно за кварталите и поземлените имоти с вероятно разпространение на предвидими природни бедствия. Всичко това компрометира целесъобразността на плана, тъй като ако бяха изследвани горните обстоятелства би могло да се стигне до друг вариант на предвиждане. Липсата на обосновка за предложеното и процесно местоположение, предвид не изследване концентрацията на пешеходно преминаване през това място, денивелацията която е повече от 4 метра под нивото на Околовръстния път поставя под съмнение необходимостта от процесното предвиждане за имота на жалбоподателя.

Представените за пръв път в с.з. на 20.01.2021 документи – извадка от цифров модел на системата С., карта на СГТ, писмо до Началника на отдел „Пътна полиция“ с дата два дни преди с.з. , а именно от 19.01.2021г,

сигнали от контактния център, проект за изменение на ПИ от КККР, целящи доказване, че е спазено изискването на чл.108, ал.5 от ЗУТ не валидират допуснатото нарушение. Същите е следвало да бъдат представени и обсъдени в хода на административното производство по издаване на оспореното решение, а не едва при съдебното оспорване. Административният орган е нарушил задължението си да обсъди и други варианти, които са по-благоприятни за засегнатия жалбоподател, доколкото и чрез тях би се постигнала целта на закона. Неспазването на правилата за разумно, добросъвестно и справедливо упражняване на правомощията на административния орган по чл. 6 АПК и чл. 108, ал. 5 ЗУТ води до материална незаконосъобразност на оспорения акт. Не е изследван въпроса доколко изграждането на СОП е възможно и при вариант при който не се засяга имота на жалбоподателя в съответствие с предназначението на ОУП. Преценката за целесъобразност и икономичност на плана, изискуема по чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, следва да се извършва не само с оглед цялостното устройствено решение, но и при спазване на разпоредбите относно отделните имоти и с оглед правата и интересите на всеки отделен адресат на тези предвиждания. Установи се, че предвиденото с процесното решение в оспорената част е по-неблагоприятно за жалбоподателя, отколкото най-необходимото за целта, за която същата се издава. Налице е нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК и чл. 108, ал. 5 от ЗУТ, изискващо от административния орган да прилага онези мерки, които са по-благоприятни за лицата, чиито права са засегнати от административния акт. СОС е бил длъжен да изследва различно целесъобразните възможности и да мотивира избора си. Административният орган не е изследвал наличните законосъобразни възможности, след което да избере най-икономично осъществимата и най-благоприятната за жалбоподателя. Като не е направил това, е издал незаконосъобразен акт.

Не без значение е и факта, че вещото лице е установило, че е налице и несъответствие на одобрения проект за изменение на ПУП с действащия ОУП на [населено място] и предвижданията на ЗУЗСО /заявено от него в с.з. на 20.01.2021г /, което напълно противоречи с императивно заложеното изискване съгласно чл. 103, ал. 4 ЗУТ и чл. 104, ал. 1 ЗУТ.

С оглед изложеното, актът в оспорената му част страда от материална незаконосъобразност и постановен при допуснати съществени процесуални нарушения, което обуславя отмяната му.

Относно разноските:

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски. На жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 10 лв. д.т., 20 лв. такса за обнародване в ДВ , 600 лв. депозит за в.л. и заплатен адвокатски хонорар от 1500 лв. или общо в размер на 2130 лв. На ответника не се дължат разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 26 по Протокол № 6, т. 26 от 23.01.2020 г. на Столичния общински съвет, с което е одобрен проект за под-робен устройствен план - изменение на плана за регулация на кв. 15, м. „в.з. К.-търа - 3-та част - разширение“, в който попада УПИ XVI-1162-„за обществено обслужване“, район „В.“ и част от кв.111, м. „М. ливади-изток“, район „Т.“ за регулационно регламентиране на местата за разполагане на съоръжение за преминаване на пешеходци над СОП и свързаното с това изменение на плана за улична регулация от о.т.2а до о.т.3 (южно локално платно на СОП) и от о.т. 391 до о.т.496 (северно локално платно на СОП).

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. С. В. разноски в общ размер на 2130 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: